

Arrest

**nr. 34 166 van 16 november 2009
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 19 september 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 20 augustus 2009 om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2009, en de beschikking van 28 oktober 2009, waarbij de terechtzitting wordt verdaagd naar 9 november 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat N. BERGMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, van Kosovaarse nationaliteit, verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 10 oktober 2008.

Op 15 oktober 2008 dient verzoeker een asielaanvraag in.

Op 29 mei 2009 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker worden geweigerd.

Op 20 augustus 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit bevel is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“REDE VAN DE BESLISSING :

Op 29 mei 2009 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. (1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum. In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 (vijftien) dagen.”

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verwerende partij werpt een exceptie op van gebrek aan belang omdat een eventuele nietigverklaring van het bevel niets afdoet aan de illegale verblijfstoestand van verzoeker en dat het bevel kadert binnen een gebonden bevoegdheid van verwerende partij.

Er dient te worden vastgesteld dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen luidt als volgt:

“Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus weigert te erkennen en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling, geeft de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 52/3, § 1, van de wet, aan betrokken vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten.

Onverminderd de opschortende werking bedoeld bij artikel 39/70, van de wet, worden de beslissingen van de Minister of van diens gemachtigde door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 13 quinquies betekend.”

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat bij beslissing van 29 mei 2009 de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker heeft geweigerd.

Bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel vermag de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet anders dan in uitvoering van artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat verzoeker noch als vluchteling is erkend noch de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen, een bevel te verlenen om het grondgebied te verlaten. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan verzoeker dus geen nut opleveren.

De exceptie van verwerende partij is in de aangegeven mate gegrond.

3.2. Waar verzoeker verwijst naar het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, het Protocol van New York betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd bij de wet van 27 februari 1969 en het Verdrag betreffende de Burgerlijke en Politieke Rechten van 19 december 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981, dient opgemerkt te worden dat verzoeker nalaat uiteen te zetten op welke wijze hij deze verdragen en het protocol geschonden acht. Hetzelfde geldt waar verzoeker hierbij van mening is dat verwerende partij haar bevoegdheid heeft overschreden. Er dient immers opgemerkt te worden dat verzoeker niet met concrete gegevens uiteen zet op welke wijze uit voormelde verdragen en/of uit voormeld protocol zou volgen dat verwerende partij haar bevoegdheid heeft overschreden. Bovendien maakt verzoeker bij de loutere verwijzing naar voornoemde verdragen en naar het protocol niet aannemelijk dat verwerende partij haar bevoegdheid zou hebben overschreden.

Ten overvloede merkt de Raad op dat in zoverre verzoeker met de verwijzing naar het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, het Protocol van New York betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd bij de wet van 27 februari 1969 en het Verdrag betreffende de Burgerlijke en Politieke Rechten van 19 december 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981, kritiek uit gericht tegen de niet in het geding zijnde afwijzing van zijn asielaanvraag, deze kritiek niet pertinent is als argument om de wettigheid van de thans bestreden beslissing te betwisten, zijnde het bevel van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 20 augustus 2009 om het grondgebied te verlaten.

Er wordt geen afbreuk gedaan aan hetgeen wordt gesteld in punt 3.1.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET